

A húsvét jelentősége a Biblia és a szeretet fényében

A bibliai idézetek a Magyar Bibliatanács fordításából valók, és könnyen megkereshetők a <http://biblia.jezusert.com> oldalon.

A legtöbben tudják, hogy a húsvét Jézus Krisztus keresztthalálának és feltámasztásának ünnepe. Azzal már kevesebben vannak tisztában, hogy miért kellett Jézusnak meghalnia. Sokan rávágják, hogy „a bűneinkért”, de igen kevesen vallják – s pláne érzik és gondolják át –, hogy „az én **bűnömért** (is)”. Alig akad, akinek legalább halvány fogalma volna arról a lelki gyötrelemről, amelyet Jézus már előre átélt a Gecsemáné-kertben, ahol „rettegni és gyötrődni kezdett”,¹ kijelentve: „Szomorú az én lelkem mindhalálig”, és kérve az Atya Istent, hogy ha lehet, vegye el tőle a szenvedésnek ezt a poharát. Azután „halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek.”² Amikor aztán borzalmas fizikai kínok között a kereszten függött, ténylegesen is átélte az Atyjától való lelki elszakadás számunkra felfoghatatlan szenvedését – hiszen ők öröktől fogva egyek voltak –, így kiáltva fel (Dávid király prófétai szavait idézve): „Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?” Az „egész földet” három órán keresztül beborító sötétség annak jele volt, hogy Jézus elszenvedte az emberiség összes bűnének büntetését, az **Istentől való elszakadás** iszonyatát.³

Miért volt erre szükség? Mert Isten ennyire **gyűlöli a bűnt**, és ennyire **szereti a bűnös embert**. Ahhoz, hogy mi, bűnös emberek örök közösségben lehessünk a szent Istennel, neki halálra kellett adnia egyszerű Fiát, aki vérével mosta le és fedezte el vétkeink szennyét. Ám ahhoz, hogy ez a saját életünkben is valósággá váljon, a bűneinket elismerve, megbánva és megvallva el kell fogadnunk az Ő megoldását, *befogadva Krisztust mint Megváltónkat és életünk Urát*, rábízva magunkat kegyelmére, s átadva Neki az irányítást mint végtelenül bölcs (mindenható) és erős (mindenható) és erős (mindenható) szentül Teremtőnknek, hogy ily módon újjászületve Isten gyermekeivé legyünk, és részesüljünk az Ő teljességében.⁴ Így juthatunk el az életünk céljának beteljesüléséhez, az *(örök és teljes) örömhöz*, békességhez és boldogsághoz, amely sehol másutt nem található meg.

Jézus mondta: „én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt *bőségben éljenek*”. Pál pedig hozzátette: „Mert Krisztus azért halt meg, és azért kelt életre, hogy mind a holtakon, mind az élőkön uralkodjék.”⁵ Ha valóban megértjük és elhiszük ezt, mi mással válaszolhatnánk ekkora szeretetre, mint azzal, hogy teljes szívünkkel viszonszeretjük jó Urunkat, aki minket ennyire szeret(ett): „Mert a *Krisztus szeretete* szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt... Ezért ha valaki Krisztusban van, *új teremtés* az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” Más út nem vezet Istenhez – amint Jézus kijelentette: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.”⁶

Jézus Krisztus feltámadása – amely megmutatta Isten szeretetének és a bűn feletti ítéletének komolyságát – az **egyik legjobban bizonyított történelmi tény**. Jézus legközelebbi követői, tanítványai közül egyedül János halt meg természetes halállal (őt is száműzték a hitéért), a többiek életüket adták belé vetett hitükért, keresztény meggyőződésükért. Ki halna meg egy hazugságért?! A keresztény hit Jézus feltámadásán áll vagy bukik!⁷

Arról szintén az emberek elenyésző hányadának van csak tudomása, hogy Krisztus kb. 2000 évvel ezelőtti első eljövételét a **Biblia** évszázadokkal korábban részletesen **megjövendölte**, és e jövődölések nagy része Jézus haláláról szól. Josh McDowell „Bizonyítékok a keresztényen hit mellett” c. könyvében 61 ilyen prófécia sorol fel a beteljesedésükkel együtt (ld. még www.hivo.hu/02jezus.htm). Amilyen pontosan beteljesedtek a bibliai jövődölések Jézus első eljövételét illetően, ugyanolyan pontosan be fogtak teljesedni a még előttünk álló második eljövételét illetően is, amely bármikor bekövetkezhet – mert Ő úgy jön majd el, „mint éjjel a tolvaj”⁸. Miközben erre várakozunk, szentül és istenfőlően kell élnünk, követve az Ő teljes tanítását és életének példáját, engedelmeskedve a Bibliában található isteni útmutatás egészének.

A **Biblia** Isten szava/kijelentése, melyet semmilyen emberi szó/tekintély nem bírálhat felül. Ahogy (Szent) Péter apostol fogalmazott: „Istennek kell inkább engedelmeskednünk, mint az embereknek”.⁹ Vele teljes összhangban írta Pál apostol: „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a fedésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.”¹⁰ Van helyük a különféle bibliaértelmezéseknek, de elsősorban Istentől kell kérnünk, hogy megnyissa szemünket, és megértse velünk kijelentéseit – akkor fogja megtenni, ha készek vagyunk

engedelmeskedni azoknak. A helyes teológiánál fontosabb a helyes gyakorlat (ld. a farizeusok példáját) – az áldozatoknál/szertartásoknál fontosabb az Úr szava iránti engedelmesség.¹¹

A Bibliában Isten egészen részletes útmutatást adott nekünk az életünkre és a *szeretet gyakorlására* nézve, a családi életünket, kapcsolatainkat is beleértve. Eszerint a **házasság** egy férfi és egy nő életre szóló, felbonthatatlan, minden emberi kapcsolatot megelőző egysége, a Szentháromságot tükröző „szent kettősség”: „A férfi ezért elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek ketten egy testté.”¹² A keresztény család feje a férj – aki azonban krisztusi vezetőként nem „megköveteli” (vagy pláne kikényszeríti) felesége (és gyermekei) engedelmességét, hanem példát mutatva úgy szereti, „táplálja és gondozza” élete párját, „mint a saját testét” – javát a sajátja elé helyezve, olyan áldozatosan, „ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte”. A feleség pedig „mindenben” engedelmeskedik férjének, és „tiszteli” őt – jó esetben erre a krisztusi szeretetre reagálva, rosszabb esetben pedig „istenfélő és tiszta életével”, „a szelíd és csendes lélek el nem múló díszével”, „szavak nélkül megnyerve” férjét, akinek szintén tisztelnie és megértenie kell őt. Ezt és a következő bekezdést illetően ld. „A csodálatos, boldog házasság, szex, szerelem, párkapcsolat titka a Biblia szerint”.¹³

A termékenységkultuszra emlékeztető húsvéti népszokások ismeretében érdemes megjegyezni, hogy a **SZEX** helye a Biblia szerint kizárólag a házasságban van – azon kívül a Szentírás a „paráznaság” bűnének nevezi, amely kizár a mennyből.¹⁴ Csakis ebben a teljes elkötelezettséggel járó, biztonságot nyújtó kapcsolatban élvezhető igazán; minősége erősen függ e kapcsolat (Biblia/Isten szerinti) minőségétől. A házasságban egyik fél sem „ura a maga testének, hanem a [házastársa]”, ezért nem foszthatják meg egymást maguktól, „legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabadabb legyenek az imádkozásra”.¹⁵ Itt sem a követelőzés vagy az erőszakosság az isteni út, hanem a másik önmagunk elé helyezése, az áldozatos, lemondani és önmagát odaadni/ajándékozni egyaránt kész szeretet/szerelem. Isten a parancsaival nem korlátozni akar minket, hanem mivel Ő alkotott bennünket, Ő tudja, mi a legjobb nekünk, és szerető Atyaként éppen azt akarja megadni.

Ám Urunk türelme egyszer véget ér, s akkor kiárad **haragja**: övét, a Neki engedelmeskedő hívóket beviszi menyegzői **örömébe**, a többieket pedig a tűz tavába veti, ahol „olthatatlan tüztől” és „el nem pusztuló féregtől” emésztve gyötrődnek majd örökké. „Ne tévelyegjétek: sem paráznak, sem bálványimádók, sem házasságtörők, sem bujálkodók, sem fajtalanok, sem tolvajok, sem nyereszkedők, sem *részegesek*, sem rágalmozók, sem harácsolók nem fogják örökölni Isten országát.”¹⁶ Lásd még „A kegyelem és igazság »ismeretlen« evangéliuma” c. írást (www.hivo.hu/ismev.htm), *Krisztus feltámadt, halleluja!*¹⁷

Urunk áldásában gazdag húsvéti ünnepeket kívánok!

Hargitai Róbert (www.hivo.hu), 2015.08.

¹ Márk 14,32-34.

² Lukács 22,44.

³ Máté 27,45-46; vö. Zsoltárok 22,2.

⁴ János 1,1-18.

⁵ János 10,10; Róma 14,9.

⁶ 2Korinthus 5,14-17; János 14,6.

⁷ Jelenések 1,9; 1Korinthus 15.

⁸ 1Thesszalónika 5,1kk; vö. Máté 24,42–51.

⁹ Apostolok cselekedetei 5,29.

¹⁰ 2Timóteus 3,16–17; vö. 2Péter 1,19–21.

¹¹ Máté 23,2–7.23–33; 1Sámuel 15,22–23; Jakab 1-2, kül. 2,19.

¹² Efezus 5,21–33; vö. Máté 19,3–12.

¹³ 1Péter 3,1–7; ezt és a következő bekezdést illetően bővebben ld. www.hivo.hu/hazassag.htm.

¹⁴ 2Mózes 20,14; vö. 22,15; 5Mózes 22,28–29; 1Korinthus 5; 6,9k; Zsidók 13,4; Róma 1,27; Jn 4,18.

¹⁵ 1Korinthus 7,1–6.

¹⁶ Máté 25; Jelenések 20; Márk 9,43-48; 1Korinthus 6,9-10.

¹⁷ Jelentése: „Dicsérjétek Jahvét (az Urat)!” (Jelenések 19,1-6; Zsoltárok 111-118; katolikus ford.)